

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 20ής Μαρτίου 2002*

Στην υπόθεση T-16/99,

Lögstör Rör (Deutschland) GmbH, με έδρα τη Fulda (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H.-J. Hellmann και T. Nägele, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους W. Mölls και É. Gippini Fournier, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, κυρίως, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/60/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.691/E-4 — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999, L 24, σ. 1), ή, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Mengozzi, Πρόεδρο, V. Tiili και R. M. Moura Ramos, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Οκτωβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση¹

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα είναι γερμανική εταιρία που παράγει σωλήνες αστικής κεντρικής θέρμάνσεως και η οποία ονομαζόταν, μέχρι τα μέσα του 1998, Pan-Isovit GmbH. Στα τέλη του 1996 εξαγοράστηκε από τη δανική εταιρία Løgstør Rør A/S (στο εξής: Løgstør).

2
έως
7 [...]]

1 — Από τις σκέψεις της παρούσας αποφάσεως παρατίθενται μόνον εκείνες των οποίων τη δημοσίευση κρίνει χρήσιμη το Πρωτοδικείο. Το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως εκτίθεται στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 2002, T-23/99, LR AF 1998 κατά Επιτροπής (Σύλλογή 2002, σ. II-1705).

- 8 Στις 21 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 1999/60/ΕΚ, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/35.691/E-4 — Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων) (ΕΕ 1999, L 24, σ. 1), που διορθώθηκε πριν από τη δημοσίευσή της με απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1998 [C(1998) 3415 τελικό] (στο εξής: απόφαση ή προσβαλλόμενη απόφαση) και με την οποία διαπιστωνόταν η συμμετοχή διαφόρων επιχειρήσεων, μεταξύ άλλων και της προσφεύγουσας, σε ένα σύνολο συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών κατά την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ) (στο εξής: σύμπραξη).
- 9 Σύμφωνα με την απόφαση, στα τέλη του 1990 συνήφθη μεταξύ των τεσσάρων Δανών παραγωγών σωλήνων αστικής κεντρικής θερμάνσεως συμφωνία για καταρχήν γενική συνεργασία στην εγχώρια αγορά τους. Στη συμφωνία αυτή μετείχαν η ABB IC Møller A/S, δανική θυγατρική του ελβετοσουηδικού όμιλου ABB Asea Brown Boveri Ltd (στο εξής: ABB), η Dansk Rørindustri A/S, επίσης γνωστή υπό την επωνυμία Starpipe (στο εξής: Dansk Rørindustri), η Løgstør και η Tarco Energi A/S (στο εξής: Tarco) (στο εξής, οι ανωτέρω θα αποκαλούνται συλλήβδην: Δανοί παραγωγοί). Ένα από τα πρώτα μέτρα συνίστατο στον συντονισμό μιας αυξήσεως των τιμών τόσο στη δανική αγορά όσο και για τις εξαγωγές. Με σκοπό τον διαμερισμό της δανικής αγοράς, καθορίστηκαν ποσοτώσεις, οι οποίες στη συνέχεια εφαρμόζονταν και ελέγχονταν από μια «ομάδα επαφής» στην οποία μετείχαν οι υπεύθυνοι των πωλήσεων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων. Για κάθε εμπορικό σχέδιο (στο εξής: σχέδιο), η επιχείρηση που είχε αποφασιστεί από την ομάδα επαφής να αναλάβει το σχέδιο ενημέρωνε τους λοιπούς συμμετέχοντες για την τιμή που σκόπευε να προσφέρει και οι υπόλοιποι υπέβαλλαν τότε υψηλότερη προσφορά, ούτως ώστε να προστατεύεται ο προμηθευτής που είχε οριστεί από τη σύμπραξη.
- 10 Σύμφωνα με την απόφαση, η προσφεύγουσα και ο όμιλος Henss/Isoplus (στο εξής: Henss/Isoplus) άρχισαν να συμμετέχουν στις τακτικές συναντήσεις των Δανών παραγωγών από το φθινόπωρο του 1991. Στο πλαίσιο των συναντήσεων αυτών διεξήχθησαν διαπραγματεύσεις για τον διαμερισμό της γερμανικής αγοράς. Οι διαπραγματεύσεις αυτές κατέληξαν, τον Αύγουστο του 1993, σε συμφωνίες με τις οποίες καθορίστηκαν ποσοτώσεις πωλήσεων για κάθε συμμετέχουσα επιχείρηση.
- 11 Πάντοτε σύμφωνα με την απόφαση, το 1994 επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ όλων αυτών των παραγωγών σχετικά με τον καθορισμό ποσοτώσεων για το σύνολο της

ευρωπαϊκής αγοράς. Η ευρωπαϊκή αυτή σύμπραξη διαρθρωνόταν σε δύο επίπεδα. Το «διευθυντήριο», το οποίο συγκροτούσαν οι πρόεδροι ή οι γενικοί διευθυντές των επιχειρήσεων που μετείχαν στη σύμπραξη, χορήγησε ποσοστώσεις σε κάθε επιχείρηση τόσο επί του συνόλου της αγοράς όσο και σε κάθε εθνική αγορά, ιδίως της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Δανίας, της Φινλανδίας, της Ιταλίας, των Κάτω Χωρών και της Σουηδίας. Για ορισμένες εθνικές αγορές, συστάθηκε μια «ομάδα επαφής» συγκροτούμενη από τους τοπικούς υπευθύνους πωλήσεων, στην οποία ανατέθηκε η διαχείριση των συμφωνιών, διά της επιλογής των επιχειρήσεων που θα αναλάμβαναν τα σχέδια και του συντονισμού των προσφορών στους μειοδοτικούς διαγωνισμούς.

- 12 Όσον αφορά τη γερμανική αγορά, στην απόφαση αναφέρεται ότι, κατόπιν συναντήσεως των έξι κυριότερων Ευρωπαίων παραγωγών (των ABB, Dansk Rørindustri, Henss/Isoplus, Løgstør, Tarco και της προσφεύγουσας) και της Brugg Rohrsysteme GmbH (στο εξής: Brugg), που έλαβε χώρα στις 18 Αυγούστου 1994, πραγματοποιήθηκε μια πρώτη σύσκεψη της ομάδας επαφής για τη Γερμανία στις 7 Οκτωβρίου 1994. Οι συσκέψεις της ομάδας αυτής συνεχίστηκαν επί μεγάλο χρονικό διάστημα μετά τους ελέγχους της Επιτροπής, στα τέλη Ιουνίου 1995, καιτοι έκτοτε πραγματοποιούνταν εκτός Ευρωπαϊκής Ενώσεως, στη Ζυρίχη. Οι συσκέψεις στη Ζυρίχη συνεχίστηκαν έως τις 25 Μαρτίου 1996.
- 13 Ως στοιχείο της συμπράξεως, η απόφαση μνημονεύει, μεταξύ άλλων, τη λήψη και θέση σε εφαρμογή συντονισμένων μέτρων για την εξουδετέρωση της μόνης σημαντικής επιχειρήσεως που δεν μετείχε στη σύμπραξη, της Powerpipe. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι ορισμένα μέλη της συμπράξεως προσέλαβαν βασικά στελέχη της Powerpipe και της έδωσαν να καταλάβει ότι έπρεπε να αποσυρθεί από τη γερμανική αγορά. Κατόπιν της αναθέσεως στην Powerpipe ενός σημαντικού γερμανικού σχεδίου τον Μάρτιο του 1995, πραγματοποιήθηκε συνάντηση στο Ντύσσελτορφ, στην οποία μετέσχαν οι έξι προμηθευτές παραγωγοί και η Brugg. Σύμφωνα με την Επιτροπή, κατά τη συνάντηση αυτή αποφασίστηκε συλλογικός αποκλεισμός των πελατών και των προμηθευτών της Powerpipe. Ο εν λόγω αποκλεισμός τέθηκε στη συνέχεια σε εφαρμογή.
- 14 Στην απόφασή της, η Επιτροπή εκθέτει τους λόγους για τους οποίους όχι μόνον η ρητή συμφωνία περί διαμερισμού των αγορών η οποία συνήφθη μεταξύ των Δανών παραγωγών στα τέλη του 1990, αλλά και οι συμφωνίες που συνάφθηκαν από τον Οκτώβριο του 1991 και μετά, λαμβανόμενες στο σύνολό τους, μπορούν να θεωρη-

θούν ως συνιστώσες «συμφωνία» απαγορευόμενη από το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Επιπλέον, η Επιτροπή τονίζει ότι το «δανικό» και το «ευρωπαϊκό» καρτέλ συνιστούσαν την έκφραση μιας και μόνης συμπράξεως που ξεκίνησε μεν από τη Δανία, αλλά, ήδη από την αρχή, είχε ως απώτερο στόχο την επέκταση του ελέγχου των συμμετεχόντων σε ολόκληρη την αγορά. Κατά την Επιτροπή, η διαρκής συμφωνία μεταξύ παραγωγών είχε αισθητή επίπτωση στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

- 15 Για τους λόγους αυτούς, οι ουσιαστικές διατάξεις της αποφάσεως ορίζουν τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

Οι επιχειρήσεις ABB Asea Brown Boveri Ltd, Brugg Rohrsysteme GmbH, Dansk Rørindustri A/S, Henss/Isoplus Group, KE-KELIT Kunststoffwerk GmbH, Oy KWH Tech AB, Løgstør Rør A/S, Pan-Isovit GmbH, Sigma Tecnologie di Rivestimento Srl και Tarco Energi A/S παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ λόγω της συμμετοχής τους, με τον τρόπο και στην έκταση που προσδιορίζονται στο αιτιολογικό, σε ένα πλέγμα συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες άρχισαν να εφαρμόζονται στον τομέα των προμονωμένων σωλήνων γύρω στον Νοέμβριο/Δεκέμβριο του 1990 μεταξύ των τεσσάρων Δανών παραγωγών και επεκτάθηκαν ακολούθως σε άλλες εθνικές αγορές με παράλληλο προσεταιρισμό των επιχειρήσεων Pan-Isovit και Henss/Isoplus, μέχρι δε τα τέλη του 1994 αποτελούσαν πλέον ένα ολοκληρωμένο καρτέλ το οποίο κάλυπτε το σύνολο της κοινής αγοράς.

Η διάρκεια των παραβάσεων διαμορφώθηκε ως ακολούθως:

- στην περίπτωση [της] [...] Pan-Isovit [...] από τον Νοέμβριο/Δεκέμβριο του 1990 περίπου, μέχρι τον Μάρτιο ή τον Απρίλιο του 1996 τουλάχιστον,

[...]

Τα κύρια χαρακτηριστικά της παράβασης συνίσταντο:

- σε διαμερισμό των εθνικών αγορών και, ενδεχομένως, του συνόλου της ευρωπαϊκής αγοράς μεταξύ των μελών επί τη βάση προσοστώσεων,
- σε παραχώρηση εθνικών αγορών σε συγκεκριμένους παραγωγούς και μεθόδευση της απόσυρσης άλλων παραγωγών,
- σε σύναψη συμφωνίας για τις τιμές του προϊόντος και των επιμέρους σχεδίων,
- σε παραχώρηση των διαφόρων σχεδίων σε συγκεκριμένους παραγωγούς και μεθόδευση της συμμετοχής στον οικείο μειοδοτικό διαγωνισμό κατά τέτοιον τρόπο, ώστε το εκάστοτε σχέδιο να κατακυρώνεται πράγματι στον επιλεγέντα παραγωγό,
- σε συνομολόγηση και εφαρμογή σύντονων μετρών με στόχο την παρεμπόδιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του μόνου αξιόλογου μη μέλους, δηλαδή της Powerpipe AB, την πρόκληση βλάβης στα επιχειρηματικά του συμφέροντα και τον εξαναγκασμό του σε πλήρη αποχώρηση από την αγορά, ούτως ώστε να προστατευθεί το καρτέλ από τον ανταγωνισμό εκ μέρους της εν λόγω επιχείρησης.

[...]

Άρθρο 3

Στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα σχετικά με τις διαπιστωθείσες στο άρθρο 1 παραβάσεις:

[...]

η) Pan-Isovit GmbH, πρόστιμο 1 500 000 ECU·

[...]».

[...]

Επί της ουσίας

23 Η προσφεύγουσα επικαλείται, κατ' ουσίαν, πέντε λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πλάνη περί τα πράγματα και περί το δικαίο κατά την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, παραβίαση γενικών αρχών και πλάνη εκτιμήσεως κατά την επιμέτρηση του προστίμου. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παράβαση της υπο-

χρεώσεως αιτιολογήσεως της επιμετρήσεως του προστίμου. Τέλος, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το υπερβολικό ύψος του επιτοκίου που εφαρμόζεται σε περίπτωση μη άμεσης καταβολής του προστίμου.

24
έως
206 [...]]

III — *Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, παραβίαση γενικών αρχών και πλάνη εκτιμήσεως κατά την επιμέτρηση του προστίμου*

207
έως
353 [...]]

ΣΤ — *Ως προς τον εσφαλμένο προσδιορισμό του κύκλου εργασιών της προσφεύγουσας*

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

354 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς η Επιτροπή βασίστηκε στο ποσό του 1 910 000 ECU προκειμένου να καθορίσει, κατά τον υπολογισμό του προστίμου, το όριο του 10 % του κύκλου εργασιών που είχε πραγματοποιήσει κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο κάθε επιχείρηση που συμμετέσχε στην παράβαση.

355 Η προσφεύγουσα εξηγεί ότι η Επιτροπή έλαβε ως αφετηρία ολικό κύκλο εργασιών 37 526 242 γερμανικών μάρκων (DEM), που αντιπροσώπευε, κατά την Επιτροπή,

περίπου 18,9 εκατομμύρια ECU, δηλαδή το ποσό που ανέφερε η προσφεύγουσα στην από 19 Μαρτίου 1998 απάντησή της στην αίτηση παροχής πληροφοριών της 24ης Φεβρουαρίου 1998. Στην επιστολή αυτή, η προσφεύγουσα υπογράμμισε, ωστόσο, ότι ο ολικός κύκλος εργασιών περιελάμβανε έναν «εσωτερικό κύκλο εργασιών», που αντιστοιχούσε στις εντός του ομίλου εμπορικές σχέσεις και ανερχόταν σε 5 211 500 DEM. Ο εσωτερικός αυτός κύκλος εργασιών δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι το πραγματικό οικονομικό βάρος μιας επιχειρήσεως απορρέει από τον εξωτερικό κύκλο εργασιών της. Δεδομένου ότι αυτός ο εσωτερικός κύκλος εργασιών αντιπροσωπεύει στην πραγματικότητα 5 363 850 DEM, το καθοριστικό ποσό από πλευράς ανωτάτου ορίου του προστίμου που προβλέπει το άρθρο 15 του κανονισμού 17 ανερχόταν, συνεπώς, σε 32 162 392 DEM, ήτοι περίπου 16,2 εκατομμύρια ECU.

356 Η διάκριση μεταξύ των εσωτερικού κύκλου εργασιών και του εξωτερικού κύκλου εργασιών ανταποκρίνεται στην πάγια πρακτική λήψεως των αποφάσεων της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η διάκριση αυτή καθιερώθηκε από την Επιτροπή με την ανακοίνωσή της σχετικά με τον υπολογισμό του κύκλου εργασιών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 1998, C 66, σ. 25). Η διάκριση αυτή επιβεβαιώθηκε και από το Πρωτοδικείο με την απόφαση της 14ης Ιουλίου 1994, T-77/92, Parker Pen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-549), στην οποία το Πρωτοδικείο αναφέρθηκε στον ολικό κύκλο εργασιών προκειμένου να καθορίσει το ύψος του προστίμου.

357 Η καθής παρατηρεί ότι ο «εσωτερικός» κύκλος εργασιών πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εφαρμογή του ορίου του 10 % που προβλέπει το άρθρο 15 του κανονισμού 17. Οι παραδόσεις προς θυγατρικές εταιρίες ή αδελφές εταιρίες είναι εξίσου σημαντικές για την εκτίμηση της ικανότητας της επιχειρήσεως να επωμισθεί το πρόστιμο, την οποία αντανακλά το όριο του 10 % που προβλέπει ο κανονισμός 17.

2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

358 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η Επιτροπή μπορεί, κατά την επιμέτρηση του προστίμου, να λάβει ως βάση ένα κύκλο εργασιών περιλαμβάνοντα όχι μόνον τον

κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε μέσω των πωλήσεων του προϊόντος το οποίο αφορά η παράβαση σε τρίτους, αλλά και την αξία των εσωτερικών παραδόσεων του προϊόντος αυτού στα εργοστάσια τα οποία, εφόσον ανήκουν στην επιχείρηση, δεν αποτελούν χωριστά απ' αυτήν νομικά πρόσωπα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-304/94, Europa Carton κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. Π-869, σκέψεις 121 και 122).

359 Πράγματι, αφενός, καμία ρητή διάταξη δεν απαγορεύει, κατά την επιμέτρηση προστίμων, να λαμβάνεται υπόψη η αξία των παραδόσεων που λαμβάνουν χώρα στο εσωτερικό μιας εταιρίας. Αφετέρου, το ανώτατο όριο προστίμου, το οποίο ορίζεται σε 10 % του κύκλου εργασιών της επιχειρήσεως, σκοπό έχει να αποφεύγεται να είναι τα πρόστιμα δυσανάλογα προς το μέγεθος της επιχειρήσεως, επειδή δε μόνον ο κύκλος εργασιών μπορεί πράγματι να αποτελέσει, κατά προσέγγιση, ένδειξη για το μέγεθός της, πρέπει να θεωρηθεί ότι το ποσοστό αυτό αναφέρεται στον ολικό κύκλο εργασιών (προμνησθείσα απόφαση Europa Carton, σκέψεις 123 έως 125).

360 Αν δεν λαμβανόταν υπόψη η αξία των εσωτερικών παραδόσεων, θα παρεχόταν αναπόφευκτα αδικαιολόγητο πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις καθέτου συγκεντρώσεως. Στην περίπτωση αυτή, δεν θα υπολογιζόταν το αντλούμενο από τη σύμπραξη όφελος, οπότε η κύρωση εις βάρος της οικείας επιχειρήσεως δεν θα ήταν ανάλογη προς το βάρος της στην αγορά των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο της παραβάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2000, C-248/98 P, KNP ΒΤ κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-9641, σκέψη 62· προμνησθείσα απόφαση Europa Carton κατά Επιτροπής, σκέψη 128).

361 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από τη ρύθμιση που ισχύει επί των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, αρκεί να επισημανθεί ότι ο μη συνυπολογισμός, προκειμένου περί συγκεντρώσεων, των ενδεχομένων «εσωτερικών πωλήσεων» κατά τον υπολογισμό του ολικού κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων, ο οποίος προβλέπεται από ορισμένες διατάξεις του άρθρου 5 του κανονισμού 4064/89, εξηγείται από το ότι ο συνυπολογισμός αυτός θα είχε ως συνέπεια να λαμβάνεται δύο φορές υπόψη ο ίδιος κύκλος εργασιών (προμνησθείσα απόφαση Europa Carton κατά

Επιτροπής, σκέψη 130). Όμως, εν προκειμένω, δεν συντρέχει περίπτωση διπλού υπολογισμού του ίδιου κύκλου εργασιών.

362 Τέλος, η προμνησθείσα απόφαση Parker Pen κατά Επιτροπής δεν οδηγεί σε διαφορετική ερμηνεία, δεδομένου ότι ουδόλως αναφέρεται στο ζήτημα της λήψεως υπόψη των πωλήσεων που πραγματοποιούνται στο εσωτερικό μιας εταιρίας.

363 Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που αντλείται από εσφαλμένο προσδιορισμό του κύκλου εργασιών της.

364
έως
389 [...]]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Mengozzi

Tiili

Moura Ramos

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Μαρτίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

P. Mengozzi